

Å nevne alt Manda og Ola gjorde og alt de har vært for oss i Trondhjems Turistforening er umulig uten å skrive en hel bok. Den heder som ble vist dem fra TT var kanskje beskjedent, men den kjærlighet vi følte for dem tror jeg de fornemmet.

I 1957 fikk Ola hederstegnet «Reinrosa med gull'eikekrans», og fra 1959 ved opprettelsen av Eldres råd, ble han medlem - et medlemskap som varte til han ba seg fritatt i 1973. Manda ble i 1967 innbudt som livsvarig medlem i Trondhjems Turistforening.

Råd, hjelp, interesse og gjestfrihet ydet de til siste stund.

I takknemlighet lyser vi fred over deres minne.

Astrid Olsen

Per Østby Stugudal til minne

«Per-Bøns», Per Østby Stugudal. Kjær mann har mange navn. Jeg traff ham for første gang på en dugnad på Storerikvollen i 1973. Senere da jeg påtok meg tilsynet med «Vollen», ble Per meg en kjær hjelp og kontaktmann i Tydalen.

Det er ikke alle fjellvandrere i Sylene som har truffet Per, men alle som har besøkt Storerikvollen har hatt glede av hans innsats.

For betjening og tilsyn på Storerikvollen har Per og hans traktor vært til stor hjelp og glede i mange år. For meg som har hatt tilsynet, har han vært til uvurderlig hjelp. Fra Bønsgardens gjestfrihet og åpne dører som mellomstasjon og lagerplass for proviant og personell i begge retninger, til «trøst» og veileder for de mange problemer som viste seg. Problemer som for meg har vært nesten uoverkommelige, har Per med sitt smil og sin ro forminskert til sin rette målestokk.

Alle de tunge løft, alle traktorturene med proviant og material, store parafinfat og propan. Han nøyde seg aldri med bare å lesse av. Alt hadde sin faste plass og helt dit skulle det. Transporten og nedgravningen av den store 12.000 liters vanntanken. Pers fantastiske humor og ro overvant sluddbygene og kulingen senhøstes i myra på Blåkkåkleppen. Han hjelpsomhet og omtanke strakte seg langt - Et år tilsynet skulle inn for siste høstsjekk, vanntapping etc. var været så stygt at han mente det var uråd å ta seg inn. Ski eller snøscooter gikk ikke, det var for lite snø, og det som var lå i store skavler under Øyffjellet. Per insisterte på at vi skulle ta hans nye firehjulstrukne traktor. Regning har aldri kommet til Turistforeningen.

I fjor høst da Per lå på sykehuset forstod jeg at vedproblemet på Storerikvollen plaget ham. Han hadde ligget og tenkt på hvordan vedspørsmålet skulle løses nå når han ikke kunne hjelpe. Et par dager senere hadde han hele løsningen klar. Traktor med vedkløver stilte han til disposisjon. Med Pers gode venner i Tydal, og dugnadsfolk fra byen var problemet, også for denne vinteren løst.

Takk skal du ha Per, for gode og glade minner.

Ivar Maske

1. FORENINGEN

ÅRSBERETNING

1981

Æresmedlemmer:

1947 Roar Tønseth snr.
1957 Reidar Jørgensen
1975 Astrid Olsen
1977 Rolf Høyem

Innehavere av vårt hederstegn: Reinrosa med gull eikekrans:

1947 Thor Thanum	1967 Astrid Olsen
1947 Hilmar Nilsen	1967 Magna Kjelland
1947 Roar Tønseth snr.	1967 Bjarne Eriksen
1957 Reidar Jørgensen	1969 Rolf Høyem
1957 Finn Kleven	1970 Magnhild Lereggen
1957 Erling Nielsen	1970 Tor Johansen
1957 Gunnar Raabe	1974 Fritz Christensen
1962 Martine Unsgård	1976 Toralf Lyng
1962 Olga Reitan	1978 Franck Rindal
1962 Hjørdis Mørkved	1979 Erik Hansen
1962 Gunnar Birkeland	1980 Frants-G. Mørch
1962 Helge Foss	

Innbudte livsvarige medlemmer:

1957 Modolf Moen	1967 Svein Grøtte
1962 Ragnhild Næssmo	1977 Carl W. Gotaas
1962 Asbjørn Clausen	1979 Nils M. Vaagland

Medlemmer

	1980	1981
Livsvarige	486	485
Hovedmedlemmer	4.895	4.769
Ektefeller	1.001	1.007
Juniormedlemmer	328	293
Pensjonister		6
	6.710	6.560

Tillitsvalgte

Styret: Formann Gustav Lien, nestformann Karl H. Brox, Alfhild Dyr Dahl, Trond Ekker, Kristine Furan, Sven Kolstad, Ivar Maske, Roar Rønning.

Rådet: Fritz Christensen, Trond Gjettum, Erik Hansen, Reidar Harkjerr, Rolf Høyem, Ola Lund, Oddmund Lien, Frants-G. Mørch, Astrid Olsen, Franck Rindal, Ivar Sollie, Nils M. Vaagland.

Desisorer: Hans J. Jonassen, Amund Stav.

Revisor: Magne Flack.